

Úklon a nic

Vitacit

Světlo polední, slova rozezní,
 pryč utíkej!
 Strach je je snad, jen mohutný hrad,
 nepřemýšlej!

A zas jen slova, něžná a tvrdá,
 pryč utíkej!
 Poslední akt a smutek je fakt,
 nepřemýšlej!

Výčitky jsou zemská tíž,
 co ty o tom víš?
 Svědomí a co dál víc
 je poslední - úklon a nic!